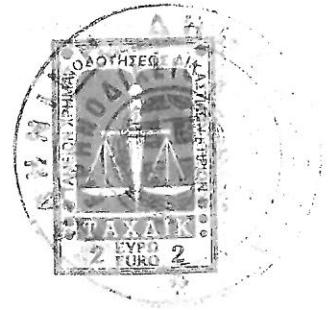

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΚΕΛΟΥ: 17/2012

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 25/2013

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λαυρίου ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΒΑΡΑ,
με την παρουσία του Γραμματέα ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο της έδρας του στο Λαύριο
Απικής, στις 11 Δεκεμβρίου 2012, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΑ - ΑΙΤΟΥΝΤΑ:

, κατοίκου Δημοτικής Ενότητας Λαυρίου και στην οδό^J
του Δήμου Λαυρεωτικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον
Πληρεξούσιο Δικηγόρο του Δημήτριο Λυρίτοη. -ΚΑΙ-

ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ - ΚΑΘ` ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης

Τραπεζικής Εταιρείας με την Επωνυμία “
.”, που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού αρ.

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την
πληρεξούσια δικηγόρο της

2) Ανώνυμης Τραπεζικής

Εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην
Αθήνα επί της οδού , νόμιμα εκπροσωπού-

μενης, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

και 3) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την
επωνυμία

και τον
διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στην Αθήνα

επί της οδού αρ. και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον Πληρεξούσιο Δικηγόρο της.

Ο αιτών με την με ημερομηνία 16 Ιανουαρίου 2012 (αριθμός πράξεως καταθέσεως 176/2012 -Πιν.8-) αίτηση υπαγωγής στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτησή του αυτή.

Για τη συζήτηση της παραπάνω υπόθεσης, η οποία ύστερα από:

1) μία ματαίωση στις 14/6/2012, η οποία επανήλθε για συζήτηση με την με αριθμό πράξεως καταθέσεως 176/27-6-2012 κλήση, 2) μία αναβολή στις 5/10/2012 και 3) μία αναβολή στις 2/11/2012, ορίσθηκε η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή.

Ακολούθησε συζήτηση, όπως σημειώνεται στα Πρακτικά.

Μελέτησε τη δικογραφία και Σκέψηθηκε σύμφωνα με το Νόμο.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις», ορίζεται ότι : «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πιωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών που : α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας,

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου και β) που προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνο μία φορά».

Ο αιτών επικαλείται ότι δεν έχει πιωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζητά δε να γίνει δεκτό από τις πιστώτριες το προτεινόμενο σχέδιο αποπληρωμής των χρεών του, διαφορετικά, να ρυθμιστούν τα χρέη του από το δικαστήριο με τετραετή ρύθμιση και μηδενικές καταβολές λόγω της μόνιμης αδυναμίας του ν' αποπληρώσει αυτά τα χρέη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, εισάγεται παραδεκτά και αρμόδια ενώπιον του δικαστηρίου τούτου της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντα, για να κριθεί κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (αρθρ. 3 ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό της αίτησης έχει προσκομισθεί η βεβαίωση η προβλεπόμενη από το αρθρ. 2 § 2 του ν. 3869/2010 περί αποτυχίας της απόπειρας εξωδικαστικού συμβιβασμού καθώς και η υπεύθυνη δήλωση του αιτούντα για την ορθότητα και πληρότητα της κατάστασης της περιουσίας και των εισοδημάτων του,

των απαιτήσεων της πιστώτριας τράπεζας κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και της μη ύπαρξης μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση, ούτε έχει εκδοθεί προγενέστερα απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών του αιτούντα με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών (αρθρ. 13 § 2 ν. 3869/2010). Στην αίτηση περιλαμβάνονται και τα στοιχεία του άρθρου 4 § 1 ν. 3869/2010, συνεπώς αυτή είναι ορισμένη και νόμιμη, αφού στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 7, 8 και 11 του ιδίου νόμου και πρέπει να εξετασθεί από ουσιαστική άποψη, αφού δεν επιτεύχθηκε ο εξωδικαστικός συμβιβασμός, όπως προκύπτει από την με ημεροχρονολογία 16 – 1 – 2012 σχετική βεβαίωση του δικηγόρου Αθηνών Δημητρίου Λυρίτση.

Οι περί αοριστίας ενστάσεις των καθ'ων πρέπει ν' απορριφθούν, καθόσον η αίτηση περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται για την πληρότητα και τη νομιμότητά της, όπως αυτά αναφέρονται παραπάνω, προκειμένου να κριθεί η δυνατότητα υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν.3869/2010. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθ. 744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, ο οποίος επιβάλλει την ενεργό συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης, επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, στο δε ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

ακροατήριο (αρθ. 115 παρ. 3 ΚΠολΔ), εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36-1601-02 πλειοψηφία, ΕφΑθ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρθρο 747, αριθ. 7).

Οι καθ' ων ισχυρίζονται ότι ο αιτών δόλια περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής, και ότι ο δόλος του συνίσταται στην ενσυνείδητη από μέρους του ανάληψη πολλών χρεών χωρίς να έχει την απαιτούμενη οικονομική – εισοδηματική δυνατότητα ν' ανταποκριθεί στην αποπληρωμή αυτών. Η ένσταση αυτή πρέπει ν' απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη για τους εξής λόγους: Η αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής και στην επαναφορά της ισορροπίας των παροχών, που διαταράχθηκε από διάφορα περιστατικά - προβλεπτά ή απρόβλεπτα - με κριτήρια αντικειμενικά, για την ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του δικαίου (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης - «Αναλυτική ερμηνεία - νομολογία του ΑΚ», τ. I, έκδοση 1994, άρ. 288, σελ. 423). Με το Ν.3869/2010 παρέχεται στο φυσικό πρόσωπο η δυνατότητα της ρύθμισης των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά και βρίσκει νομιμοποίηση ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία - χωρίς διέξοδο και προοπτική - κατάσταση, από την οποία

- άλλωστε - και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντιλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί κι ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο Ν. 3869/2010 εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, καθότι καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών και απαλλαγής του από αυτά και έχει σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών, που - κατά κύριο λόγο - είναι οι τράπεζες (βλ. σχετ. Ειρ. Θεσ. 5105/2011, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), γι αυτό και η αλόγιστη περιέλευση του οφειλέτη σε υπερχρέωση δυσανάλογη με την επάρκεια των εισοδημάτων του για την αποπληρωμή των αναληφθέντων χρεών δεν συνιστά λόγο μη νομιμότητας του αιτήματός του να υπαχθεί στη ρύθμιση του νόμου. Η δολιότητα που προβλέπει ο νόμος αναφέρεται στην αδυναμία πληρωμής και όχι στον τρόπο περιέλευσης του οφειλέτη σε αδυναμία. Δεν νοείται δολιότητα κατά την ανάληψη δανείου αλλά μόνο κατά το διάστημα μετά την ανάληψή του (Κρητικός σελ.44, παρ. 14). Εξάλλου ο δανειολήπτης που αιτείται τη λήψη δανείου δεν έχει τη δυνατότητα να υποχρεώσει τον πιστωτή του ν' αποδεχθεί την πρότασή του. Τα πιστωτικά ιδρύματα όμως έχουν το εξαιρετικό προνόμιο να ερευνήσουν τις οικονομικές δυνατότητες του αιτουμένου το δάνειο (μέσω του εκκαθαριστικού σημειώματος και βεβαίωσης αποδοχών) καθώς και τις προηγούμενες δανειακές του λοιπές υποχρεώσεις ή την εν γένει οικονομι-

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

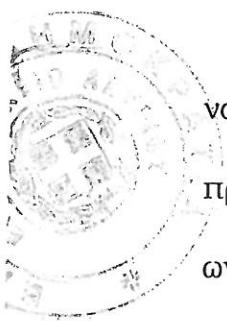
κή του συμπεριφορά (ύπαρξη ακάλυπτων επιταγών, απλήρωτων συναλλαγματικών, κατασχέσεων κλπ) μέσω του συστήματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων). Γι αυτό στην υπ' αριθ. Ζ1-699 απόφαση περί προσαρμογής της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τη οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23-04-2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (ΦΕΚ 917/2010) θεσπίζεται ρητά στο άρθρο 8 η υποχρέωση από τα πιστωτικά ιδρύματα της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, δηλαδή το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα υποχρεώνεται, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά „πριν από τη σύναψη σύμβασης πίστωσης να ερευνά και να αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα και φερεγγυότητα του καταναλωτή, βάσει επαρκών στοιχείων κατά το προσυμβατικό στάδιο και κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις για την εποπτεία των πιστωτικών και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων.” Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δολιότητα νοείται μόνο όταν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψήφιων πελατών τους (Δημητρίου Μακρή Ερμηνεία Ν.3869/2010 παρ.17, σελ.37) και τέτοιου είδους εξαπάτηση δεν επικαλούνται οι ενιστάμενες.

5074/2011 Α' δημ.ΝΟΜΟΣ). Ο αιτών έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρεών του σύμφωνα με τους όρους των δανειοκών συμβάσεων. Οφείλει στην τράπεζα 20.092,71 ευρώ, στην τράπεζα 30.555,78 ευρώ και στην τράπεζα 26.384,99 ευρώ, ήτοι συνολικά **77.033,48** ευρώ. Η αδυναμία του ν' αποπληρώσει τα χρέη του προς τις πιστώτριες τράπεζες είναι μόνιμη, λαμβανομένης υπόψη της δυσχέρειας ανεύρεσης άλλης εργασίας από αυτή που ασκεί, λόγω της εκτεταμένης ανεργίας και της γενικότερης οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα, γεγονότων που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο ως γεγονότα γνωστά σε όλους κατ' άρθρο 336 Κ.Πολ.Δ.

Ο Ν. 3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση. Ακολούθως σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 ν. 3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2 αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει και μηδενικές ακόμη καταβολές κατά τη διατύπωση του νόμου (αρθρ. 8 παρ. 5), εφόσον διατυπώνεται σχετικό αίτημα από τον οφειλέτη. Η διατύπωση τέτοιου αιτήματος δεν συνιστά καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος του αιτούντα, και η σχετική ένσταση των καθ' ων πρέπει ν' απορριφθεί. Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή της παραπάνω διάταξης, ορίζει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφαση του, είτε προσδιορίζει εκ νέου καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω, αν συντρέχει περίπτωση. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτες-πιστωτές) ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια. Δηλαδή από τη διάταξη της §5 του άρθρου 8 του νόμου προκύπτει ότι με τον καθορισμό μηδενικών καταβολών από το δικαστήριο δεν εκκαθαρίζεται «οριστικά» το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη αλλά αναμένεται παρέλευση (μέχρι) των τεσσάρων (4) ετών και έλεγχος μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματα του, που θα δικαιολογήσουν νέο προσδιορισμό των καταβολών, (βλ. Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, σελ. 138-139). Η αναβολή αυτή και ο ορισμός με την ίδια απόφαση νέας δικάσιμου, δίνει εν τέλει στην εκδιδομένη απόφαση το χαρακτήρα της εν μέρει οριστικής απόφασης, με προσωρινή ισχύ, αφού η έκδοση της οριστικής απόφασης, θα είναι αυτή που θα αποφανθεί τελικά για την οριστική ρύθμιση του χρέους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω σκέψεις, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ρυθμιστούν οι οφειλές του αιτούντα, με την προσωρινή αναστολή των πληρωμών των οφειλών του προς τις καθ' αν, άλλως με την προσωρινή ρύθμιση τους με μηδενικές καταβολές, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΠΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντα **με μηδενικές μηνιαίες καταβολές για περίοδο τεσσάρων (4) ετών**, μετά την πάροδο της οποίας απαλλάσσει τον αιτούντα από τα χρέη.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση το I.X αυτοκίνητο του αιτούντα άρκας RENAULT CLIO 1.400 κ.ε, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2000 με αριθμό κυκλοφορίας

ΟΠΙΖΕΙ νέα δικάσιμο, για επαναπροσδιορισμό τυχόν μηνιαίων καταβολών του αιτούντα την 26^η Σεπτεμβρίου του έτους 2013, ώρα 10 π.μ στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Λαυρίου.

Κριθήκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στις 6 Φεβρουαρίου 2013.

**Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΒΑΡΑ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ**

Ακριβές αντίγραφο για το οποίο
θεωρήθηκε η σήμανσή του και η έκδοσή
του κατά τη σειρά της παραγγελία του
Δαύριο, 8 Μαρτ. 2013
Ο Γραμματέας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ